

نمایش پنج فیلم کوتاه «ژانر وحشت»

اکران فیلم‌های کوتاه باید مستمر باشد

چند کارگردان فیلم‌های بسته «ژانر وحشت» که به تازگی در سینماهای اکران شده، بر این عقیده‌اند که اکران فیلم‌های کوتاه در صورتی که مستمر و ادامه‌دار باشد می‌تواند موجب شکل‌گیری اقتصاد در سینمای کوتاه شود.

به گزارش خبرنگار ایلنا، بسته فیلم کوتاه «ژانر وحشت» با نمایش پنج فیلم کوتاه به تازگی در گروه هنر و تجربه در سینماهای کشور اکران شده است.

این بسته شامل پنج فیلم کوتاه به نام‌های «بِه چوم به لنگ» به کارگردانی یاسر بزرگر، «تریپلکس» ساخته علی کایسر ارثی، «سرسام» ساخته نوید و وحید نامی، «آرگون» ساخته شورش وکیلی و «حیات» به کارگردانی مصطفی سلیمانی است. به بهانه اکران این آثار با چند تن از کارگردان‌های آن درباره سینمای کوتاه و ژانر وحشت گفتگویی داشتیم که در ادامه مشروح این گفتگوها را می‌خوانید:

فیلم‌نامه‌های ضعیف مشکل اصلی سینمای ترسناک در ایران است

یاسر بزرگر کارگردان فیلم کوتاه «به چوم به لنگ» اظهار کرد: به نظر من هنوز فیلم کوتاه جایگاه خود را در سینمای ایران پیدا نکرده و هنوز آفتدر به مخاطبان معرفی نمی‌شود و از اکران و سالن محدودی برخوردار است. با این حال این سینما مخاطبان خود را دارد ولی به لحاظ اقتصادی نمی‌تواند برای سرمایه‌گذارها آورده چندانای داشته باشد.

بزرگر خاطرنشان کرد: فکر می‌کنم سینمای کوتاه می‌تواند با اکران مستمر و تبلیغات مناسب مخاطبان بیشتری داشته باشد. از این رو لازم است نهادهای مختلف در این مورد به شکلی سازماندهی شده در جهت ارتقای جایگاه سینمای کوتاه در ایران اقدام کنند تا ما شاهد تبلیغ فیلم‌های کوتاه در تلویزیون، بیلبوردها و فضای مجازی باشیم.

وی درباره جایگاه سینمای ترسناک در ایران گفت: سینمای ایران در همه ژانرها در فیلمنامه مشکل اساسی دارد و کمبود فیلمنامه خوب به خصوص در ژانر ترسناک به این ژانر آسیب جدی وارد کرده و باعث شده که سرمایه‌گذارها و تهیه‌کننده‌ها چندان از این ژانر استقبال نکنند. من مشکل اساسی را در فیلمنامه‌های فیلم‌های ترسناک می‌بینم و به همین دلیل سطح کیفی فیلم‌های ترسناک در ایران بسیار پایین است که فکر می‌کنم یکی از اصلی‌ترین دلایل ضعیف بودن فیلمنامه‌ها عدم شناخت فیلمسازان از این ژانر است.

این کارگردان تأکید کرد: بی‌اعتمادی سرمایه‌گذارها و تهیه‌کننده‌ها یکی از مشکلات است که باعث شده فیلمسازان کمتر به سراغ این ژانر بروند وگرنه در بحث تکنیکال من فکسر می‌کنم محدودیت‌ها اندک است و ما با حمایت درست با همین امکانات موجود می‌توانیم سینمای باکیفیت داشته باشیم. نکته دیگر تبلیغات است که سینمای ایران به‌طور کل در این عرصه با مشکل مواجه است و این مشکل گریبانگیر سینمای ترسناک نیز شده است و فیلم‌ها به اندازه کافی تبلیغ نمی‌شوند تا مخاطب برای دیدنشان ترغیب شود.

بزرگر خاطرنشان کرد: اگر ما یک فیلم ترسناک با فیلمنامه و کیفیت خوب بسازیم به نظر هنوز می‌توانیم در گیشه موفق عمل کند. اگر موفقیت در گیشه را موفقیت فیلم‌های کم‌دی بدانیم که ایسن روزها در گیشه می‌توانند میلیاردها تومان فروش داشته باشند، فیلم‌های ترسناک در حال حاضر به هیچ‌وجه نمی‌توانند به گرد پای این فیلم‌ها برسند چرا که مخاطب اصلاً با این ژانر آشنایی ندارد.

وی افزود: در همین چند روز که بسته ژانر وحشت ترسناک کوتاه اکران می‌شود من با بازخوردهایی مواجه شدم که مشخص است مردم به دیدن فیلم‌های ترسناک علاقه دارند و قطعاً فیلم ترسناک می‌تواند در گیشه عملکرد خوبی داشته باشد اما نمی‌توان انتظار موفقیت فیلم‌های کم‌دی را از این فیلم‌ها داشته باشیم. به طور کل تا امروز تجربه موفقی از اکران فیلم‌های ترسناک در سینمای ایران نداشته‌ایم، در سال‌های اخیر هم چند فیلم ترسناک مثل «پوست» و «زلاوا» اکران شده‌اند و همین فیلم‌ها که در آثاری خوش ساخت هستند و توانستند در جشنواره‌ها عملکرد موفقی داشته باشند فروش آنچنانی نداشته‌ند که فکر می‌کنم دلیل اصلی‌اش به دافقه مردم مربوط می‌شود که بیشتر به سمت فیلم‌های کم‌دی است. با بیش تر شدن فیلم‌های ترسناک مطمئناً ذائقه‌های تغییر می‌کند و لازم است که اکران و ساخت اینگونه فیلم‌ها بیشتر باشد.

بزرگر درباره نشانه‌های مورد استفاده از ادبیات بومی در آثار ترسناک ایرانی گفت: من به واسطه اینکه فیلم کوتاه «به چوم به لنگ» را از یک افسانه‌های وحشت‌انگیز سینمای درباره ترسناک‌های بومی شمالی داشتم و می‌دانم که در فرهنگ و ادبیات خودمان منابع بسیاری وجود دارد. من به شخصه با سوزهای مواجه شدم که می‌شود یک سریال در ژانر وحشت ساخت و به همین دلیل همان‌ها را بسیاری وجود دارد که می‌توان سینمای وحشت را در ایران بومی کرد و از تقلید از مولفه‌های خارجی فاصله گرفت.

وی در پایان افزود: متأسفانه خیلی از فیلمسازان ما به تقلید از مولفه‌ها و المان‌های غربی فیلم ترسناک می‌سازند در حالیکه در فرهنگ و ادبیات ما قصه‌های بکری وجود دارد که می‌شود آن‌ها را در ژانر وحشت آورد. خاصیتی که در فرهنگ و ادبیات و افسانه‌ها و قصه‌های کهن وجود دارد فقط ما باید بتوانیم از آن‌ها به خوبی در ژانر ترسناک استفاده کنیم و به مخاطب ارائه دهیم. متأسفانه فیلمنامه‌نویس‌های ما چندان تحقیق نمی‌کنند و اگر تحقیقات کافی داشته باشند ایده‌ها و قصه‌های ترسناک بسیاری در فرهنگ بومی ما وجود دارد.

وی افزود: اکران بسته‌های فیلم کوتاه اتفاق مثبتی است اما باید اعتبارسنجی‌هایی صورت بگیرد. به عنوان مثال بسته‌های فیلم کوتاهی

که آثار تجربی را در بر می‌گیرند بهتر است با آثاری که می‌توانند مخاطب بیشتری داشته باشند در شرایط متفاوت‌تری اکران شوند و همه فیلم‌ها در یک قالب قرار نگیرند تا مخاطب عام بداند که قرار است با چه دست‌های از فیلم‌ها مواجه است چرا که اگر مخاطب بدون شناخت دقیق به سینما برود و فیلم‌های کوتاه را ببیند و از دیدن آن‌ها سرخورده شود، دیگر برای دیدن این فیلم‌ها به سینما رجوع نمی‌کند.

این کارگردان تصریح کرد: متأسفانه سینمای ترسناک در ایران بسیار کم‌رونق است و فقط سینمای اجتماعی و کم‌دی است و این فقط عدم وجود ژانر وحشت نیست بلکه همه ژانرها در سینمای ایران نادیده گرفته می‌شوند و ژانر جنایی هم مثل همین ژانر وحشت یا مثلاً ژانر جاده‌ای است و آثار چندانای در این ژانر ساخته نمی‌شود.

سلیمانی تأکید کرد: در این میان ژانر وحشت با محدودیت‌های کمتری نسبت به بسیاری از ژانرها روبرو است. به عنوان مثال در ژانر رمانس (عاشقانه) ما با محدودیت‌های بسیاری روبرو هستیم ولی در ترسناک این محدودیت‌ها وجود ندارد و می‌توانیم سینمایی برپا ر در این حوزه داشته باشیم.

کارگردان «حیات» درباره میزان مخاطبان سینمای وحشت گفت: اگر نگاهی دقیق به سینمای دنیا داشته باشیم می‌توانیم متوجه شویم که سینمای وحشت انانفای یک سینمای پر مخاطب است و مطمئناً این شرایط در ایران هم وجود دارد اما این پتانسیل باید به نفع تبدیل شود و اینکه چرا اینگونه نیست نیاز به بررسی دارد و مثل همه فعالیت‌های اقتصادی باید فعالان این عرصه تقویت شوند و باید شرایطی فراهم شود که سرمایه‌گذاران سینما به سرمایه‌گذاری در این سینما ترغیب شوند. ممکن است در ابتدای راه شاهد فروش چندانای نباشیم اما این سرمایه‌گذاری بازوری ایجاد می‌کند که به مرور مخاطبان گسترده‌تری سینما که امروز به فیلم‌های خارجی رجوع می‌کنند به دیدن فیلم‌های ایرانی ترغیب شوند.

یکی از نکاتی که ژانر وحشت را در سینمای ایران می‌تواند پر رونق کند بسترت‌های فرهنگی است. ما در فرهنگمان منابع بسیاری برای رونق بخشیدن به این گونه سینمایی داریم. سینمای ترسناک هم علاوه بر اینکه مخاطبش را سرگرم می‌کند و در بخش‌هایی می‌ترساند باید مفهومی هم به مخاطب ارائه دهد و مخاطب فقط نترسد یا از خودش نترسد که من چرا از این صحنه‌ها ترسیدم. ما در فرهنگ ایرانی‌مان و همچنین در فرهنگی دینی‌مان مفاهیمی داریم که اتفاقاً آفتدر عمیق و درونی هستند که می‌توانند توجیهی برای ترس‌اندن مخاطب باشند. چنین فیلم‌هایی می‌توانند آثار ماندگاری شوند و سال‌ها از سوی مخاطبان دیده شوند.

سینمای وحشت در ایران رو به پیشرفت است علی‌کیان‌رثی کارگردان فیلم کوتاه «تریپلکس» گفت: به عقیده من اگر اکران برای ترغیب سرمایه‌گذاری در این عرصه باشد و برای اینکه نتایج مثبت بسیاری برای این سینما داشته باشد اما این اکران‌ها باید ادامه‌دار باشند و متوقف نشود.

وی افزود: اکران بسته‌های فیلم کوتاه اتفاق مثبتی است اما باید اعتبارسنجی‌هایی صورت بگیرد. به عنوان مثال بسته‌های فیلم کوتاهی

داخلی مخاطب بین‌المللی هم داشته باشیم و

امیدوارم این مهم به عنوان یک هدف نهایی برای ژانر ترسناک در سینمای ما اتفاق بیفتد. می‌توانیم سینمای وحشت

را بومی‌سازی کنیم

شورش وکیلی کارگردان فیلم کوتاه «آرگون» اظهار کرد: اکران فیلم‌های کوتاه و ایجاد بسترت‌های اقتصادی برای سینمای کوتاه یک پروژه نسبتاً طولانی است و برای موفقیت در این عرصه ما نیاز به فرهنگ‌سازی داریم تا فرهنگ فیلم دیدن به خصوص فیلم کوتاه برای مخاطب عام نهادینه شود. اگر این اتفاق رخ دهد قطعاً اکران فیلم‌های کوتاه از لحاظ اقتصادی به سینمای کوتاه کمک می‌کند. وکیلی خاطرنشان کرد: فیلم کوتاه مخاطب خاص خود را دارد اما اکران‌های نامنظم و بسبباً محدود باعث شده تا فیلمسازان فیلم کوتاه برای دیده شدن اترشان بیشتر به جشنواره‌ها روی بیاورند چرا که امید چندانای به اکران ندارند. به نظر من نمایش فیلم‌های کوتاه در سینماها اتفاق بسیار خوبی است و می‌تواند برای این سینما اتفاقات خوبی رخ دهد.

این کارگردان درباره جایگاه سینمای وحشت در ایران گفت: به نظر من سینمای وحشت در ایران یک ژانر نوپا است و آموزشگاه‌هایی مثل انجمن سینمای جوان می‌توانند نقشی جدی در ایجاد و رونق این ژانر در سینمای ایران داشته باشند. این وضعیت تنها مربوط به سینمای وحشت نمی‌شود و ژانرهای بسیاری وجود دارند که ما برای رونق بخشیدن به آن‌ها می‌توانیم برنامه‌ریزی داشته باشیم.

وکیلی تأکید کرد: مشکل اصلی سینمای وحشت در ایران نبود سرمایه کافی است. از آنجا که سینمای ترسناک به جلوه‌های ویژه، نورپردازی‌های خاص و… نیازمند است هزینه ساخت اینگونه آثار نیز بالا است. ما به واسطه فضای مجازی برخلاف گذشته می‌توانیم به فیلم‌های روز دنیا دسترسی داشته باشیم و فیلم‌های سینمایی ترسناک را ببینیم و از آن‌ها الهام بگیریم و بیاموزیم اما باید از این امکانات در راستای بومی‌سازی این سینما منطبق بر فرهنگ خودمان استفاده کنیم. وی افزود: مشکل اصلی در این سینما نبود بودجه است و فیلمسازان تا حدی می‌توانند با خلاقیت این ضعف را جبران کنند. متأسفانه از آنجا که سینمای وحشت یک سینمای نوپا در ایران است معمولاً سرمایه‌گذارها به این گونه سینمایی اعتماد ندارند و سرمایه‌گذاری در آن را خطرناک می‌کنند.

این کارگردان تأکید کرد: قطعاً در آینده سینمای ترسناک می‌تواند در گیشه موفق باشد ولی ما باید مولف بودن خودمان را حفظ کنیم و از نمونه‌های خارجی کپی‌برداری نکنیم. کپی‌برداری از نمونه‌های خارجی و به خصوص نمونه‌های هالیوودی با توجه به ابزارهایی که آن‌ها در دست دارند برای ما قطعاً به شکست منجر می‌شود و به همین دلیل بیش از هر چیز ما باید بر خلاقیت خودمان تکیه کنیم.

وی در ادامه گفت: داستان‌های ترسناک همیشه در بطن فرهنگی ما وجود داشته و ما می‌توانیم با ایده گرفتن از مفاهیم فرهنگی و قصه‌های ایرانی که می‌توانند در ژانر ترسناک تعریف شوند، قصه‌هایی مختص به کشور و فرهنگ خودمان را در این ژانر آدینه کنیم. ما باید به آشنایی‌زدایی در ژانر وحشت توجه داشته باشیم و باید بتوانیم با تکیه بر خلاقیت و نشانه‌های فرهنگی خودمان این آشنایی‌زدایی را رقم بزنیم و فیلمی بسازیم که در گیشه عملکرد خوبی داشته باشد.

وکیلی تأکید کرد: یکی از منابع ارزشمندی که در دسترس ما قرار دارد همین نشانه‌های فرهنگی ما است که با قصه‌هایش از کودکی سینما حمایت شود و به اندازه کافی سالن سینما به این فیلم‌ها اختصاص داده شود، فیلم ترسناک می‌تواند یکی از پر فروش‌ترین فیلم‌ها باشد و حتی می‌تواند به صنعت سینمای ما کمک کند. همانطور که گفتیم به اعتقاد من این اتفاق زمانی رخ می‌دهد که اکران فیلم‌های ترسناک به صورت مستمر در سالن‌های سینما نمایش داده شوند.

این کارگردان در پایان درباره منابع فرهنگی و ادبی فارسی که می‌توانند در سینمای مستند مورد استفاده قرار بگیرند، گفت: فرهنگ و ادبیات ما برای دستیابی به المان‌های مناسب سینمای ترسناک بسیار غنی است. ما داستان‌های بسیاری در این فضا و ژانر داریم که من فکر می‌کنم می‌توانند منابعی غنی برای فیلمسازان ما باشند به طوریکه نیازی نیست فیلمسازان برای پیدا کردن آثار مناسب از این داستان‌های کوتاه و افسانه‌ها و حتی داستان‌های واقعی و مستند ما می‌توانیم آثار فخری بسازیم که مخاطب جهانی داشته باشد و در جهان اکران شود و بتواند موفقیت‌های بسیاری کسب کند. یکی از دغدغه‌های من این است که این ژانر آفتدر در کشورمان رشد کند که ما علاوه بر مخاطب

نگاه

قتل مهرجویی، سناریوی مخرب برای جامعه

شهرداد شاهرخی پهرانی

خبر ناگوار قتل فجیع داریوش مهرجویی کارگردان به نام و همسرش، خاطر مردم را آزرده کرده است و باید گفت که جامعه سینما و هنر را در بهت و سکوت و حیرت و داشته است؛ داریوش مهرجویی یکی از هنرمندان و کارگردانان به نام است که دهها در فرهنگ و هنر این مملکت خاک خورده و زحمت کشیده است، بدون تردید «داریوش مهرجویی» از فیلمسازان تاثیرگذار سینمای ایران و از معدود کارگردان‌های ایرانی است که عموم فیلم‌هایش در گونه سینمای اقتباسی قرار می‌گیرد. ولی در این سال‌ها می‌بینیم که این فیلم ساز با سابقه از یک سری بی مهری‌هایی گله مند بود. در واقع او نیز مانند همه هنرمندان، دغدغه مخصوص به خود را داشت؛ به هر روی می‌بینیم که سناریوی آخر زندگی او نیز به گونه ای دلخراش نوشته شده، البته قتل این فیلم ساز قدیمی و هنرمند جای بسی تأسف است که حتما رازهای پنهان این جنایت به زودی فاش خواهد شد.

لذا اگر بخواهیم این موضوع یعنی خشونت و جنایت را از لحاظ جامعه شناسانه بررسی کنیم باید گفت که خشونت همواره باعث به وجود آمدن خسارت و آسیب رساندن به بدنه و روح جامعه خواهد شد؛ در حقیقت جامعه‌ای که به واسطه عدم امنیت، دچار آنارشیسم گردد مسلماً شاهد تأثیرات منفی و نبود امنیت در آن خواهیم بود، زیرا وقتی افراد از عدم امنیت روانی برخوردار باشند، امنیت اجتماعی هم دچار آسیب خواهد شد و جامعه به سمت دعوا و خشونت پیش می‌رود که در نهایت پیامدهای تلخ و دلخراشی را همچون قتل به دنبال خواهد داشت. لذا بایستی در ابتدا خشونت و خشم را ریشه یابی کرد و سپس دست به درمان و اصلاح زد، تا آنجا که بتوانیم جامعه را از اثرات مخرب و بحران دور سازیم.

افزایش فاصله بین مردم و حاکمیت، افزایش اختلالات روانی و اجتماعی، نفرت افکنی، افزایش حس انتقام گیری و احساس ناامیدی، تاثیر پذیری مخرب کودکان و نوجوانان از خشونت‌ها در جامعه و محیط‌های عمومی و اجتماعی و حتی خانواده، بدبینی بین مردم و مدیران در یک جامعه یا سازمان، و نیز به وجود آمدن فاصله طبقاتی میان مردم (فقرشر مرغه و قشر فرودست) و… از جمله پیامدهای منفی خشونت‌های مختلف از جمله خشونت‌های اجتماعی است.

انسان‌ها در زندگی خود همواره گرفتار خشونت و درگیری هستند و این خشم اکثراً از محیط بیرون از خانه و خانواده شکل می‌گیرد، که به خانه نیز منتقل می‌شود و خانه آستان خشم می‌گردد که به صورت حادثه ای تلخ در بیرون از خانه و خانواده خودش را به شکل بدتری نشان می‌دهد، فقر اقتصادی و فقر فرهنگی از مواردی سنت که جامعه را به سمت و سوی دعوا و خشونت و سرانجام قتل می‌کشاند.

لذا این به عهده پلیس و دست اندرکاران حفظ امنیت اجتماعی سنت که نگذارد اتفاقی برای شهروندان بیفتد و در حفظ و سلامت مردم خود کوشا باشد، در واقع در تعریف امنیت باید گفت که وقتی پیشگیری از جرم صورت گرفته باشد، امنیت به حد تعریف نرسیده است. ولی متأسفانه شاهد خشونت و قتل از جمله قتل داریوش مهرجویی این کارگردان و فیلم ساز معروف و همسرش هستیم. ریشه کن کردن خشونت کار آسانی نیست، اما می‌توان در کاهش آن دست به کار شده و در جهت جامعه‌ای به دور از نزاع و درگیری تا حدی کوشا بود.

اخبارکوتاه

«من…» به روی صحنه می‌رود

جدیدترین دور اجرایی نمایش «من…» نوشته مشترک حمید ورد و فرهاد تجویدی با طراحی و کارگردانی فرهاد تجویدی، پس از اجراهای موفق که طی سال‌های گذشته در سالن‌هایی همچون پردیس تئاتر تهران، تماشاخانه ایرانشهر، تماشاخانه شانو و تالار محراب داشت، در نهمین سال اجراهای خود به صورت رپرتوار، روزهای پنجشنبه و جمعه هر هفته، ساعت ۲۰، در سالن نمایش فرهنگسرای خانواده (شفق) روی صحنه می‌رود.

نمایش «من…» که نزد بسیاری از مخاطبان از تاثیرگذارترین و متفاوت‌ترین تئاترهای تولیدشده در سال‌های اخیر محسوب می‌شود، روایت نمایشی از زندگی مردمان شهر و رفتار اجتماعی آن‌ها در برابر یکدیگر است که تضاد رفتاری اشخاص جامعه در چند تابلوی نمایشی را نشان می‌دهد. شوهر اجرائی این نمایش تلفیقی و مدرن که مبتنی بر بدن و حرکت گروهی است با تصویرسازی هیجانی یک نوع وضعیت مطلوب انسانی را تجسم می‌کند. فرهاد تجویدی، بازیگر، مدرس و کارگردان شناخته‌شده تئاتر، نمایش‌هایی همچون «بیونیکو دروغ بگو»، «بوق»، «مردی که دریا شد»، «حوالی تئاتر شهر» و… را روی صحنه برپا است.

محمد قهرمانی فرجاد، محمد سعید جان نثار، پرستور امیدوار، عرفان امری، جعفر اسدی، پویا بیدختی، علی باهری، محمدجواد حسنی، هستی دبیران، علی رستمی، نیلوفر رستمی، مجتبی رهشناس، کیمیا طاهری، حمیده‌علی‌زاده، پریسا عامری نسب، رضا کربلایی، مهرنوش گلشنی، سما گوهرخواه، اشرف لطفی، مهری محمدی، معراج مزینانی، اروین مسیحی ماواتیان، طناز نوروزی، مبینا ناظمی، محمدرضا یزدان‌پناه و… بازیگران این نمایش هستند. سایر عوامل نمایش «من…» عبارتند از: شاهین قاسمی و علی رستمی؛ دستیاران، بهمن ناصری؛ آمانگی بدن، لیلا مطلبی؛ منشی صحنه، عرفان امری؛ مدیرصحنه، کامیاز مراد؛ طراح پوستر و بروشور، مهدی جعفری؛ اجرا پوستر و بروشور، محمدرضا اطهری؛ عکاس.

جدیدترین دور اجرای نمایش «من…»، به عنوان اثر برگزیده سی‌وسومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و دومین جشنواره تئاتر شهر، پنجشنبه و جمعه هر هفته، ساعت ۲۰، در سالن نمایش فرهنگسرای خانواده (شفق)، یوسف‌آباد بین خیابان ۱۹ و ۲۱ بوستان شفق روی صحنه می‌رود.

جزئیات تعطیلی سینماها در روز تشییع پیکر داریوش مهرجویی و همسرش

سینماها در روز چهارشنبه ۲۶ مهر ماه تا عصر به مناسبت تشییع پیکر داریوش مهرجویی و همسرش تعطیل خواهند بود.

به گزارش ایسنا، محمدرضا صابری دبیر و سخنگوی انجمن سینماداران اعلام کرد که چهارشنبه ۲۶ مهرماه ۱۴۰۲ به دلیل مراسم تشییع پیکر داریوش مهرجویی فیلمساز بزرگ سینمای ایران و همسرش وحیده محمدی‌فر سینماها تا ساعت ۱۷ عصر تعطیل هستند. وی تأکید کرد این تصمیم در جلسه فوق‌العاده انجمن سینماداران که صبح امروز سه‌شنبه ۲۵ مهر برگزار شد، اتخاذ شده است.

به گفته وی، تهیه‌کنندگان فیلم‌های روی پرده موافقت خود را با این تصمیم اعلام کرده و تصمیم تعطیلی سینماها با همراهی آنها گرفته شده است. شنبه ۲۲ مهرماه داریوش مهرجویی و وحیده محمدی‌فر همسرش در منزل شخصی در اطراف تهران به طرز فجیعی به قتل رسیدند. سه روز عزا در جامعه سینمایی به همین منظور در نظر گرفته شده بود. مراسم خاکسپاری این دو هنرمند فردا ۲۶ مهر ماه ساعت ۱۰ صبح از مقابل پهنه رودکی تالار وحدت برگزار می‌شود.

آگهی دعوت مجمع عمومی فوق‌العاده موسسه مراقبتی و حفاظتی حریم صبح صادق البرز به شماره ثبت ۲۴۶۳ و شناسه ملی ۱۷۸۳۰۴۰۰۴۰۰۱۴۰۰
بدینوسیله از کلیه شرکا، محترم موسسه دعوت می‌شود تا در جلسه مجمع عمومی فوق‌العاده موسسه که در ساعت ۱۰ صبح روز شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۸/۱۴ در محل قانونی موسسه تشکیل می‌گردد حضور بهم رسانند.
دستور جلسه:
۱- اتخاذ تصمیم درخصوص تمدید مدت فعالیت موسسه
۲- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی فوق‌العاده می‌باشد.
هیات مدیره

طلا مرتبیت با «ماری یکم»، ملکه اسکاتلند می‌توان اشاره کرد.

چندی پیش خبر به سرقت رفتن هزاران شیء از مجموعه «هوزه بریتانیا» منتشر شد که در نهایت به استعفای مدیر موزه منجر یار در فهرست‌بندی‌ها تا قلم ارائه‌اند و با بررسی‌های بیشتر پیدا خواهند شد.

مدیر «کمیته رومن» امیدوار است که بقایای مجسمه گمشده نیز در آینده در آرشیو پیدا شود.

بر اساس گزارش «تایمز»، حدود ۱۷۵۰ شیء دیگر نیز از موزه‌های اسکاتلندی ناپدید شده است که از جمله آن‌ها به سکه‌های